

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Военные моряки Северной и Южной Кореи открыли для себя радио

Впервые с 1953 года южно- и северокорейские корабли связались по радио. Это произошло в районе так называемой Северной разграничительной линии. Два военных катера связались друг с другом на стандартной частоте. Это был первый радиоконтакт с 1953 года. Они использовали позывные «Пэкту» и «Халла» — так называются высочайшие вершины в КНДР и Южной Кореи. Радиоконтакт был запланирован и произошёл в рамках договорённости, достигнутой ранее на военных переговорах, которые прошли в КНДР.

«Накрылась» «Рустави-2»

Грузинская телекомпания «Рустави-2» объявила о своем банкротстве. Это объявление директор ведущей телекомпании Эроси Кипиладзе сделал в прямом эфире «Рустави-2». По его словам, руководство телекомпании решило объявить о своем банкротстве, так как не справляется с финансовыми обязательствами на фоне возросшей конкуренции. Районный суд Вак-Сабуртальского района Тбилиси уже принял к производству дело о банкротстве ООО «Рустави-2».

Вооруженная до зубов... бедность

Зимбабве покупает у Китая 12 истребителей и 100 боевых машин за 200 миллионов долларов. Хранившиеся до этого в секрете правительственные планы были переданы огласке недовольной оппозицией. По информации сайта Би-Би-Си, министр обороны Тросту Мафозе пришлось признать факт сделки в парламенте. Кроме того, он заявил, что его ведомство не имело возможности объявить тендер. Последние обстоятельства объясняются эмбарго на торговлю оружием, введенным против Зимбабве Евросоюзом и США.

Еще одним поводом для критики правительства стал тот факт, что при почти абсолютной безработице и зависимости населения от гуманитарной помощи Зимбабве не может позволить себе многомиллионные оборонные траты.

Россия привезла на выставку вооружений в Париж «Штору»

В Париже открылась крупнейшая выставка вооружений сухопутных войск и средств ПВО Европы-2004, на которой собралось участие из 120 стран мира. Россия на этой выставке представила в 350 квадратных метров будут представлять 20 оборонных предприятий. Полученное пространство они заполняют в основном хорошо известными модернизированными ракетными системами залпового огня «Град» и «Смерч», а также системами ПВО — от ПЗРК «Игла» до семейств ЗРК С-300. Представитель «Рособоронэкспорта» рассказал журналистам, что на российских стендах будет, помимо прочего, представлена широкая гамма спецоборудования и не имеющая аналогов система защиты танков «Штора». Выставка продлится до 18 июня.

Ученые нашли японский подводный флот, спрятанный от СССР

Двое ученых-историков из Техасского университета обнаружили подводные кладбища японских субмарин времен Второй мировой войны. Эти подлодки участвовали во многих атаках на американские корабли, включая тяжелый крейсер «Индианаполис». Во время поисков специалисты использовали американские военные архивы, а также современное поисковое оборудование. Американский тяжелый крейсер «Индианаполис» был потоплен в ночь с 30 на 31 июля 1945 года в районе Филиппинских островов, после того как его атаковала японская подлодка I-58. В результате из 1196 человек экипажа в живых остались лишь 316 моряков.

ДИПЛОМАТИЧЕСКИЙ КЛУБ

В преддверии сезона отпусков, который, по сути, уже начался, око пытливого гражданина, как правило, нацелено на юг. У некоторых взгляд этого ока направлен в сторону Италии — страны не только с дивной природой и климатом, но и с неповторимой историей, а также живописью, архитектурой и литературой...

Принимая во внимание еще и то, что Италия отменила недавно национальный праздник — День Республики, я решил: не встретиться с Чрезвычайным и Полномочным послом Итальянской Республики в Республике Беларусь Гульельмо АРДИЦЦОНЕ я просто не могу.

С послом мы говорили не только о Дне Республики и эпохе Возрождения, но и о Бенито Муссолини, Казанове и других знаковых и известных итальянцах. Не забыли про пиццу и футбол...

Гульельмо АРДИЦЦОНЕ, Чрезвычайный и Полномочный посол Итальянской Республики в Республике Беларусь:

«Я бы не пожелал ни одной нации быть управляемой неуравновешенным политиком»

— В начале июня Италия отпраздновала День Республики. Расскажите, пожалуйста, нашим читателям подробнее об этом празднике. Какое значение он имеет в современной Италии, как празднуется?

— День Республики — самый главный праздник моей страны. В этот день мы отмечаем день рождения Итальянской Республики, а значит, окончание трагической эпохи в истории Италии, когда правили нелиберальный, антидемократический режим. День Республики празднуют все итальянцы: можно сказать, что этот день объединил всю нацию. День Республики также отмечают и итальянцы, живущие за границей, сообщество которых, кстати, очень многочисленно. Помпезные празднования Дня Республики — не только в Риме, но и во всех других городах и муниципалитетах страны.

— Во времена эпохи Возрождения Италия была законодательным мод почти во всех сферах человеческой деятельности, начиная с искусства и заканчивая политикой. Как Вы оцениваете роль современной Италии в Европе, в мире?

— Италия, конечно же, сейчас не играет такой решающей роли, как в эпоху Возрождения. Напомню Вам, что Возрождение зародилось в Италии прежде всего в области культуры, искусства и науки. Оно также выразилось и в новом восприятии человечества и индивидуума в нем. Та концепция человека, которая зародилась в эпоху Возрождения, господствует в современном мире. Идеи эпохи Возрождения легли в основу всей западной культуры, всей западной цивилизации. Если сказать кратко, то эпоха Возрождения поставила личность человека в центр Вселенной. Естественно, современная Италия является наследницей того, возрожденческого, мира искусств. Все основные памятники искусств той эпохи и сейчас находятся в Италии. Если говорить о Беларуси, то мне недавно повезло побывать в местах Мир и Несвиж. Архитектура Мирского замка и Несвижского коринтия уходит в эпоху Возрождения. Я бы сказал, что Мир и Несвиж в Беларуси — это маленькие островки эпохи Возрождения, по моему мнению, очень красивые островки.

— Чем знаменательна, на Ваш взгляд, вклад в мировую сокровищницу известного итальянца — ученого, философа и поэта Джордано Бруно, который горел на костре за свои астрономические открытия?

— Джордано Бруно — еще одно лицо эпохи Возрождения. Галилей, к примеру, был проявлением свободомыслия в науке, он видел ее свободной от оков религии или других насологов. Джордано Бруно же стал проявлением выражения религиозной свободы. И он принял смерть за свои религиозные убеждения и из-за попыток их выразить. Он принял смерть во имя свободы личности.

— Еще один всемирно известный итальянец — Джакомо Казанова, умирал, проиграв: «О, великий Божье! Я жил философией и умер христианином». Но всем известны нескончаемые любовные приключения этого дамыского угодника. Насколько сейчас популярна философия Казановы в Италии?

— История Казановы опять же связана с эпохой Возрождения, которая началась во Флоренции, а потом быстро распространилась во всей Италии и Европе. Казанова жил в последней трети эпохи Возрождения. Он воплощал в себе явление человеческой сути в образе мужчины. Казанова — это мужчина всего западного мира, потому что он обещал всю Европу. Его жизнь является отражением той открытости, которая существовала в Европе в эпоху Возрождения. Его фигура ассоциируется в первую очередь с женским миром, но это не совсем адекватная оценка. Казанова был мыслителем, человеком высокой культуры. Он был очень любознательным и хотел познать многие страны. Он искал fortuna во многих местах Европы и одновременно со всеми этими качествами имел большой успех у женщин. Главным качеством Казановы было то, что он был свободным человеком, в том числе от социальных оков, социальных убеждений своей эпохи.

— Позволю себе процитировать Казанову еще раз: «Единственной мой системой жизни — писал он в своих мемуарах, — если только у меня имелась система, была следовать течению». Можно ли в связи с

этим способностью «следовать по течению» назвать национальной чертой итальянца или это было присуще только Казанове?

— Венецианец Казанова, как я уже сказал, гражданин мира. Он говорил по-французски и на других языках. Значительную часть своих мемуаров он написал не по-итальянски. Я считаю, что нельзя переносить черты характера Казановы на других итальянцев. По темпераменту итальянцы являются индивидуалистами с сильно развитым чувством личной свободы. Конечно, в этом их типичные черты характера переключаются со знаменитых личностей — уже упомянутыми Вами Джордано Бруно и Казановы. К этому замечательному списку можно еще добавить Микеланджело. Все говорят, что итальянцы — индивидуалисты. Если взять итальянцев собираются вместе, у них будет пять разных мнений.

— Давайте попробуем еще больше углубиться в вашу историю. Недавно мне удалось посмотреть в московском театре имени Вахтангова пьесу «Калигула». Не знаю, насколько содержание пьесы соответствует действительности, но в ней римский император выглядел агрессивным персонажем. Как так получилось, что одна из самых просвещенных стран Европы терпела такого правителя?

— Римская империя существовала очень длительный период времени, начиная с 800 года до нашей эры и практически до 1460 года. В античный период истории западная цивилизация была идентифицирована с Римской империей. Были очень разные периоды... Менялись правители, и, соответственно, влияние Римской империи на весь западный мир ощущалось во многом и по-разному. Поэтому мне очень трудно ответить на ваш вопрос. Скажем, если бы вы спросили у гражданина какой-либо европейской страны о том, какую связь можно найти между этой датой, уже в демократической Италии. Я знаю о том, что было в Италии до референдума и до республики только по рассказам моих родных. Когда я разговаривал со своими племянниками, которые выросли через два поколения после основания республики, то они знают о той ист-

торической эпохе только по книжкам. После 1946 года Италия нацелена на будущее, и эта направленность выразилась в участии Италии в создании Евросоюза.

— Возвращаясь к теме искусства: совсем недавно выяснилось, что посолы Китая и Латвии в Беларуси — отличные фотографы, которые провели в Минске свои персональные выставки. А Вы, господин посол, любите фотографировать?

— За свою жизнь я не сделал ни одной фотографии. У меня даже нет фотоаппарата. Но у меня, конечно же, есть фото. Среди них — коллекционирование картин.

— А как насчет кулинарии? Являетесь ли Вы поклонником традиционной итальянской пиццы? Если да, то дайте нашим читателям рецепт пиццы от посла Италии...

— Пицца — самое известное итальянское блюдо, которое впервые появилось в Неаполе. Оригинальная пицца состоит из теста (фактически — это хлеб), оливкового масла и помидоров. И, конечно же, чтобы приготовить настоящую пиццу, нужен хороший огонь, который смоет все это положить в печь, которая топится дровами. Сами неополитанцы пиццу едят только в том случае, если ее испекли в печи на дровах. Меня тоже можно назвать поклонником пиццы.

— А сами не готовите?

— Нет, сам не готовлю.

— Подозреваю, что еще одной страстью ваших соотечественников является футбол. Болел ли Вы за «Скаудру ал-Зуру»?

— Футбол — чрезвычайно популярный вид спорта в Италии. Итальянцы во всем мире любят футбол. «Газета дел сопорт» — самая тиражная итальянская газета. Все остальные газеты были бы счастливы, если бы им удалось достигнуть такого тиража. У меня нет определенной команды, за которую я болел бы, потому что большое количество лет я прожил за границей. Сейчас, конечно, можно смотреть матчи в любой точке света. Но, естественно, лучше всего болеть на стадионе.

— Если сегодня играет сборная Италии, можете ли Вы делать что-нибудь другое, кроме как болеть за нее?

— Конечно, я буду смотреть футбол. Хороший матч не гарантирует хороший матч. Всегда смотрю!

— Приближается осенний сезон. Немного белорусы, к сожалению, могут себе позволить съездить отдохнуть в Италию, но некоторые все же смугнут. Посоветуйте, где в Италии можно хорошо и интересно провести отпуск?

— В любом регионе Италии можно найти множество чудесных мест и достопримечательностей, которые стоит посетить. В Италии больше исторических памятников, находящихся под защитой ЮНЕСКО, чем в любой другой стране мира. Благодаря истории, которую для Италии и для итальянцев была счастливой, наша страна избежала серьезных разрушений. Многие итальянцы до сих пор живут в домах, построенных в XIX веке. Хочу отметить стремление моих соотечественников сохранить свое историческое и культурное наследие. А также хочу подчеркнуть: любая часть Италии интересна для туристов со всего мира, которых ежегодно в нашей стране бывает 20 миллионов человек.

— И последний вопрос: правда ли, что на днях Вы лично посетили голодающих депутатов Палаты представителей — Валерия Фролова, Сергея Скребица, Владимира Парфеновича, а также тех, кто к ним присоединился?

— Лично мне не удалось посетить голодающих, но от моего имени их проводил посол Франции Стефан Шмелевский — представитель страны, которая председательствует в Евросоюзе. Другой я тоже был с голодающими. Почему? Одной из черт политики Европейского Союза и Италии как члена ЕС является то, что они проявляют интерес ко всему, что происходит в Беларуси. Нам интересна любая социальная группа, любая ассоциация, любая политическая сила в обществе. Этот интерес не является вмешательством в политическую жизнь Беларуси... Это было просто знак внимания к тому, что происходит сейчас в Беларуси...

Беседовал Александр СИЛИЧ. Фото БелТА.

Флаг с Бундестага будет развеваться над борделем

Флаг, некогда стоявший на здании немецкого парламента — Рейхстаге — был куплен содержательницей борделя. Правительство Германии выставило флаг размером 6,5 на 4,5 метра на торги в Интернете в рамках акции по сбору средств. Лишь после того как этот лот был продан за 3350 евро, власти заинтересовались личностью покупателя. Им стала 42-летняя Кристина Шмиттрос, владелица публичного дома в расположенном на востоке страны городе Халле. «Посетители думают, что это превосходная идея. Вообще-то, это честь иметь такой флаг», — заявила Шмиттрос.

Колы себе памятник, он был са мною — у бацькавай хаце, у школе, каля рэчкі, на вуліцы. Хата у нас была невялікая. Яе ў 1933 годзе, калі арганізавалі катас, сваімі рукамі ўсталявалі, а бацькавага бацька. Ён у нас быў, як кажуць, майстар на ўсе рукі — і плотнік, і сталар, да таго ж вельмі працавіты і акаратны. Ад іншых таа наша адрознівалася вышадзенай цэглай падлога. Памятаю, перад вялікімі святамі мама счэсала мяла яе, яна рабілася надзвычай прыгожа — чырванона. Каля хаты быў сад з аблімамі і дудамі. Дужа мы любілі малінаўку — надага ж сакавітамі і салодкімі! Былі ў нас і салодкія яблыкі. А дудуў звычайна на разліла столік, што мама іх смажыла ў гаршчу ў печы — і паласавала да нас забягалі і суседзі дзеці. Дарчы, гэтыя нады смачныя «фунтоўкі», як мы іх называлі, нярэдка спакуювалі ў нейкія дражыны, а яны ў многіх іншых нічога не атрымалася, а калі я знайшла ў Васілёвай сумцы малюнак, які зрабіў Васіля, дык аж не магла паверыць сваім вачам — як жывы! Пасля, памятаю, на палатне алейнымі фарбамі Вася намаляваў партрэт Леніна, і яго нельга было адрозніць ад фотаразіна. Бацька паслужыў у лобан з абразамі. Як паказваў, яна прывяла, і я да таго закупаў, і што спаліў, не памятаю, але партрэт гэты не захаваўся.

Усе плакаты, усе лозунгі, усе карыкатуры, якія былі ў нашай школе, — усе гэта было Васілёва. Прынясе, бывала, дыкаты цэлы рулон шпалераў і малюе іх да ўсякіх святаў. Асабліва ж любіў пейзажы — гэта, як кажуць, для душы... Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Валянціна БЫКАВА (сястра)

Вася, Васіль, Васілёк...

Чытаю ў газетах артыкулы пра яго, атрымліваю пісьмы ад ягонай сям'і, чую часам і радзіе ягонае імя, а вочы мне зацікаўляюць. Ведаю, што ўжо трэба супакоіцца, што нічога не вернеш, а стрымашча не магу. Сэрца баліць і баліць. Гэта для некага ён вялікі пісьменнік, гонар Беларусі, ледзьве не ікона, а для мяне — старэйшы брат, Вася, Васілёк, Васілёк...

Колькі себе памятаю, ён быў са мною — у бацькавай хаце, у школе, каля рэчкі, на вуліцы. Хата у нас была невялікая. Яе ў 1933 годзе, калі арганізавалі катас, сваімі рукамі ўсталявалі, а бацькавага бацька. Ён у нас быў, як кажуць, майстар на ўсе рукі — і плотнік, і сталар, да таго ж вельмі працавіты і акаратны. Ад іншых таа наша адрознівалася вышадзенай цэглай падлога. Памятаю, перад вялікімі святамі мама счэсала мяла яе, яна рабілася надзвычай прыгожа — чырванона. Каля хаты быў сад з аблімамі і дудамі. Дужа мы любілі малінаўку — надага ж сакавітамі і салодкімі! Былі ў нас і салодкія яблыкі. А дудуў звычайна на разліла столік, што мама іх смажыла ў гаршчу ў печы — і паласавала да нас забягалі і суседзі дзеці. Дарчы, гэтыя нады смачныя «фунтоўкі», як мы іх называлі, нярэдка спакуювалі ў нейкія дражыны, а яны ў многіх іншых нічога не атрымалася, а калі я знайшла ў Васілёвай сумцы малюнак, які зрабіў Васіля, дык аж не магла паверыць сваім вачам — як жывы! Пасля, памятаю, на палатне алейнымі фарбамі Вася намаляваў партрэт Леніна, і яго нельга было адрозніць ад фотаразіна. Бацька паслужыў у лобан з абразамі. Як паказваў, яна прывяла, і я да таго закупаў, і што спаліў, не памятаю, але партрэт гэты не захаваўся.

Усе плакаты, усе лозунгі, усе карыкатуры, якія былі ў нашай школе, — усе гэта было Васілёва. Прынясе, бывала, дыкаты цэлы рулон шпалераў і малюе іх да ўсякіх святаў. Асабліва ж любіў пейзажы — гэта, як кажуць, для душы... Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

Вася быў, як казалі ў вёсцы, «самастойны, сур'ёзны хлопец». Ён ніколі не бетаў на вечарыні, калі дзеці «дэду» і «баба» з суседскімі «байбусама» і сярэбравымі болей з дарослымі, старэйшымі за сябе людзьмі. Пры любой нагодзе зашываўся ў куток з кніжкай і чытаў. Не ведаю дакладна, калі, але пачаў і сам пісаць. Я гэта заўважыла і цішком даставала з сумкі тое, што ён старанна ад усёй хаваў. Спярша гэта былі кароткія вершы, але яны ў яго не дужа складна выходзілі, і ён пераключыўся на апавяданні. Адно дук

Пасля васьмі класаў ён не захацеў далей хадзіць у школу, а вырашыў паступіць у Віцебскы мастацка-вучылішча. І ўсё ў яго там атрымлівалася добра, але ў нас не было грошай, каб плаціць за вучобу, і Васіля праз год вярнуўся дамоў, дужа перажываў, што так здарылася...

маляваць. І дужа ўдала ў яго гэта атрымлівалася. Навуц, Вася ўжо з дзяцінства многае ўмеў рабіць — відзець, ад бацькі перануць зольнасці. Сам змайстраваў сабе лыжкі і канькі драўляныя, падбітыя дротам, на якіх катаўся зімою ці то з горкі, ці то на сакалках. Летам жа выстураваў сабе розныя «вінтоўкі», «нагані», «гранаты», з якімі гуляў у вайну. А мне аднойчы пашуў ляльку. Я вельмі любіла гуляць у лялькі, але купіць іх не было за што, а пашуць самай у мяне не атрымлівалася. А ён зрабіў, як сапраўдную — з рукамі, нагамі, косамі. Я шмат гадоў яе берагла, з ёю нават спаць клалася. Аднаго разу, памятаю, ён у мяне ўкраў суседка — гэі таксама яна падобалася...

Вучуся Васіль вельмі добра. Яго заўсёды ставілі ў прыклад, і бацькі танарылі гэтым. За выдатную вучэбу яму нават давалі прэміі. Памятаю, далі яму чаравікі, а гэта ў той час быў вельмі дарагі падарунак. Быў Вася і актыўным, радаваў нас нацензатэу.

Асабліва мяне зацікаўляла і захапляла ягонае ўменне маляваць. Калі я хадзіла ў другі клас, а ён быў у чацвёртым, настаўнік аднойчы паставіў аднаго вучня на табурэтку і загадаў ім намаляваць «партрэт». У мяне і ў многіх іншых нічога не атрымалася, а калі я знайшла ў Васілёвай сумцы малюнак, які зрабіў Васіля, дык аж не магла паверыць сваім вачам — як жывы! Пасля, памятаю, на палатне алейнымі фарбамі Вася намаляваў партрэт Леніна, і яго нельга было адрозніць ад фотаразіна. Бацька паслужыў у лобан з абразамі. Як паказваў, яна прывяла, і я да таго закупаў, і што спаліў, не памятаю, але партрэт гэты не захаваўся.

Усе плакаты, усе лозунгі, усе карыкатуры, якія былі ў нашай школе, — усе гэта было Васілёва. Прынясе, бывала, дыкаты цэлы рулон шпалераў і малюе іх да ўсякіх святаў. Асабліва ж любіў пейзажы — гэта, як кажуць, для душы... Пасля вась

ЗА КАДРОМ

Москва увидит белорусскую «Оккупацию»

В пятницу в российской столице стартует 26-й Московский международный кинофестиваль. В конкурсный показ фильмов-дебютантов включена лента белорусского режиссера **Андрея КУДИНЕНКО** «Оккупация. Мистерии». Однако в окопестивальских кругах говорят о том, что отборочная комиссия кинофорума якобы получила некое официальное письмо из Министерства культуры Беларуси...

«Оккупация. Мистерии» фактически запрещен в Беларуси. Госрегистр киноискусств сначала выдал авторам фильма регистрационное удостоверение на территории страны, а потом его отозвал. Это значит, что фильм Андрея Кудиненко в белорусских кинотеатрах показывать не будут. В страну вернулись времена диссидентства — видеоскописты с запретом фильмом тайно «гуляют» по белорусской столице. Посмотреть «Оккупацию», как когда-то почитали Солженицына, собираются небольшие компании...

Практически одновременно с неприятием фильма белорусскими чиновниками Андрей Кудиненко получил приглашение на Московский кинофестиваль. Официальное письмо было подписано директором программы международного форума Кириллом Разлоговым.

Безусловно, участвовать в таком престижном кинофоруме почетно. Московский кинофестиваль имеет самую высокую классификацию международной ассоциации кинематографистов — класс А. Он стоит в одном ряду с Каннским, Берлинским, Венецианским кинофестивалями. Казалось бы, молодого режиссера должны были поддержать на родине. Но...

По словам российского кинорежиссера Елены Стецовой, отборочная комиссия фестиваля получила письмо из Министерства культуры Беларуси, в котором сообщается, что «Оккупация» запрещена на родине. Видимо, это письмо москвичи должны были расценить как пожелание официального Минска вычеркнуть из конкурсной программы Московского кинофорума фильм молодого белорусского режиссера.

Однако в Минске от авторства данного письма открещиваются и в Управлении кинотеатров и кинотеатров.

Начальник Госрегистра Юрий Цетков говорит, что не выдала регистрационного удостоверения авторам «Оккупации» действует только на территории Беларуси, и в Москве вправе сами решать, включать этот фильм в конкурсный показ кинотеатров или нет. «Если бы мне дали и предложили написать что-то подобное», — говорит Юрий Цетков, — я бы этого де-

лать не стал, потому что действовал бы не в рамках закона. Я не могу сказать, что «Оккупация» — это явление в мировом кинематографе, но фильм действительно сделан талантливым режиссером. Однако такая трактовка войны может оскорбить чувства ветеранов войны. Тем более накануне 60-летия освобождения Беларуси от фашистских захватчиков. Может быть, после праздника, спустя какое-то время Госрегистр вернется к вопросу о выдаче авторам «Оккупации» регистрационного удостоверения на территории Беларуси».

Пока белорусский зритель не имеет возможности посмотреть наделавший столько шума фильм, в Москве уже известно время просмотра «Оккупации». Премьера фильма состоится в Центральной Доме литераторов в рамках конкурсного показа фильмов-дебютантов фестиваля — «Перспективы».

О чем фильм?

Как и большинство фильмов, сделанных в Беларуси, — о войне. Картина повествует о партизанском движении в Беларуси и олицетворяет оккупацию как фашистами, так и советским режимом. «Мы просто хотели начать новую страницу в истории независимого белорусского кинематографа», — сказал в одном из своих интервью Андрей Кудиненко. «А делать национальное белорусское кино, не высказываясь на тему оккупации, невозможно. Тема оккупации для Беларуси — основная тема ее существования, потому что наша страна всегда была под оккупацией — польская оккупация, российская, немецкая, французская... Если можно назвать белорус нацией, то это нация, которая всегда жила «под кем-то». А когда пытались сделать что-то свое, то дорожки за ними платили».

В фильме заняты известные белорусские актеры: Александр Колыбасов, Анатолий Кот, Светлана Зеленковская, Александр Мачушко, Елена Сидорова, Александр Тимошенко и другие. В феврале «Оккупация. Мистерии» показали на Роттердамском фестивале во внеконкурсной программе. Просмотрщики при полном аншлаге. На прошлой неделе работу белорусского режиссера смогли оценить поляки. Центр современного искусства Польши организовал показ фильма в Варшаве и Вроцлаве. Желающих посмотреть фильм было так много, что в зрительном зале пришлось ставить дополнительные стулья.

Мария ЭЙСМОНТ.

На фото: Кадр из фильма «Оккупация. Мистерии».

Земляки винящую Беларусь

Па ініцыятыве тэлеканала ГНТ 2-4 ліпеня ў Мінску, Брэсце, Магілёве і Барысаве (Мінская вобласць) пройдзе гала-канцэрт «Землякі вінуць Беларусь», у якім возьмуць удзел вядомыя выканаўцы, якія маюць беларускае кар'яна, — Уладзімір Кузьмін, Барыс Маісеў, Якіна Сярыдава, Ігар Каранік, групы «Машына часу», «БІ-2», «Нячыйя снайперы», Аляксандр Гайдук.

Як паведаміла БелТА ПАН прэс-секратар ГНТ Вольга Сахарова, у Мінску канцэрт адбудзецца 3 ліпеня на стадыёне «Дынама», які ўпершыню будзе пераабсталяваны ў вялікую сучасную канцэртную пляцоўку. Для гэтых мэт будзе арандавана спецыяльнае пакрыццё футбольнага поля, на якім размесціцца шматлікія глядацкія парты, вялікі тэлевізійны экран, сучаснае гукавое, святлавое і іншае канцэртнае абсталяванне. Пачатак канцэрта ў 21.00.

Юлія ЦЯЦЬЦЕВСКАЯ.

СУД!

Злоўжываў і бяздзейнічаў?

У судзе Чыгуначнага раёна Гомеля распачаўся разгляд крымінальнай справы супраць былага генеральнага дырэктара акцыянернага таварыства «Гомельшпалер» Уладзіміра Дамітрыева. Справа гэта з ліку гучных.

Абвінавачваеца Уладзімір Дамітрыев паводле двух артыкулаў Крымінальнага кодэкса. Ён нібыта злоўжываў службовым становішчам (424, ч.3), што прывяло да буйнага зруну, і бяздзейнічаў, як службовая асоба (425). Есць і такі артыкул у Крымінальным кодэксе.

Паводле вышэйскага камітэта Міністэрства ўнутраных спраў, які даславаў так званую папярэнюю справу, у таварыстве «Гомельшпалер» меліся шматлікія паравіны і супраціўленні з расійскімі камерыйніцкімі структурамі — паставішчымі ішпалернымі паперамі. Здавалася таварыства з абмежаванай адказнасцю «Росбумснэб», маскоўскай фірмы «Ліонель», «ГМП-5» ды іншых.

Па бар'еры і дамовах куплі-продажу на беларускай прадпрыемства ў абмен на ішпалерную паперу расійскія камерсанты паставілі макулатуру.

Макулатура ў многіх выпадках бралася ў беларускіх прадпрыемствах — ішпалерных паперавой фабрыцы «Спартак», барысавскай «Дзяржнік», добрушскай «Герой працы». Аднак у дакументах пазначалася, што макулатура нібыта з Расіі.

У гэтай справе ўбывае напружанасць разлік падаўкаў, у прыватнасці, на дадзены вартасці. Бюджэт не дацкаўся звыш 1 мільярада рублёў.

Яшчэ адно абвінавачванне ў дачыненні Дамітрыева звязана з набліжэннем прыз паваральніцкай структуры ў калінінградскага закрытага акцыянернага таварыства «Центрус» ішпалерны. Вылітотнасць не была не 12, а ўсяго 10 працэнтаў. З гэтай прычыны падчас перапрацоўкі ішпалерны ў Добрушскай ААТ «Гомельшпалер»

Анатоль ГАТОВЧЫЦ.

ВОКРУГ «ЕВРО-2004»

После поражений кулаками... машут

Два расійскія болельшчыкі былі заарэжаны і правелі ноч у партугальскай турме за хуліганскае паводленне пасля матча чэмпіяната Еўропы Іспанія — Расія, завершанага паражэннем падопечных Георгія Ярцева со счётам 0:1.

Таксама былі арэжаны некалькі чалавек за спекуляцыяй білетаў перад іграй. В чыне заарэжаных — некалькіх расійцаў. Ёны прадстаўляюць перадавую групу.

Акало 400 болельшчыкоў ўдзельнічалі ў сутыкненні з паліцыяй у Лондоне. Беспарадкі пачаліся сразу пасля фінальнага свайства ў матчы Францыя — Англія, які скончыўся перамогай французав — 2:1.

В результате беспарадкаў у Хартфордырэ п'ять паліцейскіх паліцыяў невялікія ранення пры спробе ўсмирить толпу из 150 чалавек. Был арэжаны 31 хуліган. В Бирмингеме акало 200 болельшчыкоў устроили погромы в центре города. Арэжано 12 чалавек.

Болельшчыкі в сутыкненні з паліцыяй ішпальвалі бутэлькі, кірпачы і ракетныя. В Лісабоне все оказалось спокойнее. Там паліцыя арэжвала аднаго англічаніна, чотыры ешчэ в ходе матча ударил одного из работников стадиона.

На стадионах Португалии курение марихуаны не запрещено

Чэмпіянат Еўропы-2004 в Португаліі можа запомніцца болельшчыкам не толькі жаркімі баталіямі на поле, но і новавыведеннямі в дзейнасці паліцыі. Если раньше фанатов, замеченных в курении марихуаны, сразу же арэжывали, то теперь к ним будет другой подход.

Партугальская паліцыя не будет прэпрымлять жестких мер по отношению к болельщикам, замеченным в курении марихуаны. Однако связано это не с ослаблением мер по отношению к «ликам в нетрезвом состоянии». Например, пьяных фанатов, употребивших алкоголь, не будут пускать на территорию стадиона и, если нетрезвые болельшчыкі будут обнаружены, их немедленно доставят в паліцыю.

Решение же о курении конноплю португальская паліцыя обуславливает тем, что пьяные от алкоголя болельшчыкі более агрессивны, чем те, которые выкурили сигарету с марихуаной.

При этом уточняется, что в любом случае тем болельщикам, которые будут вести себя непристойно, вход на стадиона будет запрещен.

Болельщичья потенция зависит от выступления любимой команды

Более 25% шведских поклонников футбола уверены, что успехи национальной сборной на европейском чемпионате в Португалию напрямую повлияют на их сексуальные желания. По данным опроса, проведенного среди 1 тыс. 277 мужчин Швеции, успешные выступления футболистов позволят 30% мужчин стать активнее в постели. Неудача, напротив, может спровоцировать сексуальное безразличие.

Наиболее чутки к происходящему на игровом поле респонденты от 35 до 49 лет. Если спортсмены не подкачают, то 44% опрошенных из этой возрастной группы тотчас отправятся в постель совершить любовные подвиги. Опрос был проведен социологическим институтом Sifo по заказу шведской фирмы Pfizer.

Зинедин Зидан и Дэвид Бэкхем: соперники на Евро-2004 и соратники в мадридском «Реале».

Футбольный чемпионат сорвал выборы в Европарламент

Чэмпіянат Еўропы по футболу, проходивший в Португалии, послужил одной из основных причин, по которой жители этой страны проигнорировали выборы в Европейский парламент, проводившиеся в минувшие выходные. Как сообщает РИА «Новости», на избирательные участки для голосования не явилось более 60 процентов португальцев.

Местные политики считают такой высокий процент воздержавшихся от голосования «ненормальным и обескураживающим» и винят в этом Евро-2004, в матче открытия которого португальская сборная проиграла грекам со счётом 1:2.

Наибольшее число евродепутатов избрано от оппозиционной Социалистической партии — 12 из 24 мест, отведенных Португалии. За них проголосовали 44,5 процента избирателей, принявших участие в выборах.

Евро-2004. Церковные службы подстроили под график футбольных трансляций.

Подготовка к печати Антон ВИТАЛЬЕВ.

ГЛЫБІНКА

Доўгі шлях да каляскі

Яму ўжо за восемдзесят, холадзі, накуляваючы, з кійком. На ліжачку — чатырохколкавае палатно — алмазны баявы ўзнагароду. Прасяку ў рэчывае бяздзейнічаў, а не бяздзейны баяны. Сёння яму трэба на камісе, дзе вырашана, ці мае ён, інвалід ваіны II групы, права на атрыманне інваліднага калёска. Разгаварывае:

Мне яна патрэбна па тым, — усе ж яны дзяржава дамагаюцца, дамагаюцца, з кім вельмі цяжка. Вясковыя раялы: дамагаюцца і групы, то табе легкавую машыну выдасць. А нашто мне яна? У нас гадзі, калі галава кружыцца пры падзеі зрок ужо слабавае? Калі сёння нічога добрага на камісе не скажыць, пасуду да прэзідэнта на прымё, — завяршыў апошні дэдукацыю.

Я пакажу яму ўдзачы, і мы развіталіся. Дзеянне праз два патэлефанаванні яму і даведзена, што дэдукацыя вызначылі на травень

Пустыя дваццаткі

На аўтобусным прыпынку на лаве пад шпітальнабным дахам хлопцы гадоў восемнаццаці, а можа і меней, закружылі нагарту і кінуты пачак папяр. Разам з ім на пагоду і чатыры дэдукацыяў і дэдукацыяў кепуры — нібы шпітальнабны дамаж, што прадаюць бабці паблзу. Стрымлявае сямі, каб не сарвацца ў папяр, яны ж у гэтым сэрвісе да грошай, якія ён — хутэй за ўсе — яшчэ не зарабіў, хутэй сілкуцца ад бабкоў.

Праз нейкую хвілінку кінуты грошы, якія варушыў вясер, заўважыла паліцыйная на прыпынку хуліганская бабця ў панашаным паліто. Загаварыла з дэдукацыяў:

— Гэта ж трэба, людзі! грошы кідаюць у гразь. А я паліцый, у папярку займаю — і то карэцца будзе.

Яна сабрала тыя папяркі, на што юнак і ўвагі не звярнуў. Купіў у шпітальны пачак цыгарэт...

Падшоў мой аўтобус, мы з тым бабціўскім зайшлі ў салон. Я пакажу яму, што не пашкаваў у яго грошы, скуль баруцца ў яго грошы, якія ён так лёгка раскідвае. А ішчэ мігнута думка: мо таму раскідвае, што на тую дэдукацыю нічога не купіць? Дваццаткі ж — пустыя.

абвешчаны в калоніі сярэдзіны XIX стагоддзя. Калі ж улічыць, што амаль усе расійскія тэлеканалы вядуць вясчэнне і на Беларусь, то атрымліваецца нейкі абсурд: беларусы ў Беларусі больш за 80 працэнтаў, а магчымасці чуць з тэлеэкрана роўную мову яны — паліцыйны. Паліцыйны яе і ў шпіталь «Беласудару» ў глыбіні. У нашым Слуцку, акрамя «Народнай волі» і «Нашай нывы», не купіш ніводнай беларускамоўнай незалежнай газеты ці нават дзяржаўнага літаратурнага часопіса — іх перасталі завозіць.

Колькі ён, той павярх на беларускамоўную, аб гэтым пісаў і піша нашыя Зянон Падзяцькі. Трымаючы, што нават малатражыцкая незалежнае выданне не даходзіць да школьнай і студэнцкай моладзі.

А ўкраінцы — малайцы! Сваёй мовай яны гразова не дазваляюць нікому. Нам ёсць чаму паўчыцца ў біблію суседзяў.

Па каменне крокам руш!

Бадая кожную раніцу паблзу 5-й СШ у цэнтры Слуцка гуртуеца з паўсотні жанчын сярэдніх гадоў у чаканні аўтобуса. Іх маршрут — у каляску, на збор каменя з поля. Жанчыны ў цэпках курчак-палышчы, ватуоўках (май быў халодны і ветраны), у гумовых ботах... Усе даўно стаць на ўліку ў гарадскім Цэнтры занятасці як беспрацоўныя, а такіх там каля 1700 чалавек.

42 працэнтаў — з гэтай калёскай — моладзь ад 16 да 29 гадоў і пераважна жанчыны. Якая ім плата за тое каменне? Калі калгас багачыў, то грашыма аддачыць, белым — булыбай (пару ведрэў якіх дадуць).

Па ўмовах Цэнтры занятасці, беспрацоўны, каб мець грашовую дапамогу ў памеры

25—45 тысяч рублёў, абавязаны адпрацаваць за месці тры дні на грамадскіх работах. Аднак многія выявляюць «па каменне» ўскія раз, як у гэтым сэрвісе нагоду, трэба ж нежык высчысць, карміць дзяцей, плаціць за кватэру і камунальныя паслугі. На тым жа полі хоць які-нікі «прыварак» заробіць... З пачатку года Цэнтрам занятасці працаўладкавана 330 чалавек. На грамадскіх работах маладых людзей удзельнічала крыху больш за сотню. Але наймаленькі на прадпрыемствах і ў арганізацыях іржэдка прадстаўляюць моладзь нізкапалачкавыя месцы з мізэрным заробкам, і не даўна, што многія юнакі і дзяўчаты ў пошуках лепшага выявляюцца за межы Беларусі.

А ўкраінцы — малайцы! Сваёй мовай яны гразова не дазваляюць нікому. Нам ёсць чаму паўчыцца ў біблію суседзяў.

Алякс ВІЛАТ, жыхар Слуцка, пенсінер.

Зноў гуртуюць піянераў для Лыча

Савецкая традыцыя адзначаць 19 траўня «Дзень піянераў» калі насупраць помніку Леніну ў цэнтры горада з усіх школ збіраўся доўгі шэраг дзяцей у чырвоных галаштыках і падліны. У гэты ж дзень некалькі дзяцей прынялі ў піянеры. Дарчы, у 12 піянерскіх школьных дружнах іх зарплата складала 168.

Вядома ж, усе прамоўні і влішаванні гучаць выключна на адной мове — рускай, хоць у дзяржаўных сродках масавай інфармацыі дадаюцца пра нейкае двухмоўе. Няма яго!

Алякс ВІЛАТ, жыхар Слуцка, пенсінер.

Адрас рэдакцыі: 220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а. Прымёная: тэл./факс (017) 206-68-71. Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04, 206-69-06. E-mail: nv@promedia.by http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці распаўсюдзіць матэрыялы не рэжымны і не вярты, прыва ўступілі ў пераход пачаць на сабе. За інфармацыю, дамажэнне ў рэжымны аб'ект, рэдакцыя не адказвае. Могуча дэдукацыя матэрыялы, у якіх пазіцыяў п'яну ў рэжымны рэдакцыя. Падсвадчэнне аб дэдукацыі рэжымнага выданне №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасвадчэнне аб дэдукацыі рэжымнага выданне №246 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты адрадаваны з дэдукацыяў зааказана на ААТ «Красная зезда», 220073, Мінск, 1-й Загародны завулак, 3. Падпісаны ў друку ў 15.00. Аб'ём 2 друку. аркушы. Тыраж: 27 530 экз. Заказ № 669.

Рекламу не обязательно доставлять в редакцию, ее можно вместе с гарантийным письмом заказать по факсу: (017) 206-69-04.

16 червень

СЕРАДА
Уск. 4.37 Зах. 21.45
Даж. 17.08
Маладзкі 17 чэрвеня

07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00 Новости.
07.05, 07.35, 08.10, 08.35 «Доброе утро, Беларусь».
07.30, 08.30 «Деловая жизнь».
08.50 Выпускной экзамен по математике за курс средней школы в общеобразовательных заведениях.
09.05 Футбол. Чемпионат Европы. Германия — Голландия.
11.05, 17.20 «Богатые и знаменитые». Серил.
12.15 «Кстати».
12.40, 23.35 «Государственная граница». «Мы наш, мы новый...». Серил.
14.05 «Специальный репортаж».
14.15 «На перекрестках Европы». Серил.
15.15 «Десятое королевство». Серил.
16.05 «5х5».
17.10 «Сергей Кара-Мурза. Война цивилизаций». Видеофильм АТН.
18.20 Футбол. Дневник чемпионата Европы.
18.55 Футбол. Чемпионат Европы. Греция — Испания. Прямая трансляция. (В перерыве (19.45) — «Деловая жизнь». Экономическая передача.)
20.55 «100 шагов к Олимпу».

21.00 «Панорама».
21.40 Футбол. Чемпионат Европы. Россия — Португалия. Прямая трансляция.
ОНТ
Внимание! 09.05—15.00 — по Минску и Мінскай области проводится техническая профилактика.
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 18.00, 20.30, 23.15 «Наши новости».
07.05 «Наше утро».
09.05, 19.05 «Клон». Серил.
09.55, 18.10 «Дом». Реалити-шоу.
10.40 «Не только о футболе».
11.00 «Дисней-клуб». «Мышиный дом».
15.55 «Женщины в любви». Серил.
16.50 «Большая стирка».
20.00 «Время».
21.05 «Раскаленная суббота». Серил.
22.10 «Улицы разбитых фонарей». Серил.
23.30 «Секретное досье. Фанатские войны».
РОССИЯ
07.45 «Гонимы по вертикали». Худ. фильм.
08.55 «Что хочет женщина». Ток-шоу.
09.50, 21.00 «Вести. Дежурная часть».

10.00, 16.00, 18.00 «Вести».
10.30, 18.30 «Местное время. Вести — Москва».
10.50, 16.10 «Команда». Серил.
11.50 «Ундина». Серил.
17.05 «Комиссар Рекс». Серил.
18.50 «Богус». Комедия.
21.15 «Вести +».
21.35 «Ключ от спальни». Комедия.
ЛАД
06.30 EURONEWS.
Внимание! 08.00—14.00 — техническая профилактика.
14.00, 20.00 Новости.
14.10 «Мультиклуб».
15.05 «Приключения пса Цивила». Серил.
15.30 «Не зевай!».
15.40 «Бум».
16.15 «Из архивов БТ».
16.40 «Росчерк времени».
16.55 «Война и мир». «Наташа Ростова». Худ. фильм.
18.30 «Между нами, женщинами».
18.50 «Руины стреляют». Худ. фильм.
20.15 «Кольбельная».
20.30 «Дела семейные».
21.15 «Грешная Анжелика». Серил.
22.05 «Рафферти». Серил.
22.55 Баскетбол. НБА. Финал. Трансляция из США.

НТВ
16.30 «Дикий мир: борьба за выживание».
17.35 «Протокол».
18.00 «Сегодня».
18.40, 22.55 «Сыщики-3». Серил.
19.45 «Желанная». Серил.
21.00 «Страна и мир».
21.35 «Красная стрела».
21.50 «Однажды в Калифорнии». Серил.
СТВ+RenaTV
06.25, 18.00 «Минщина. Люди, события, факты».
06.40 «Утро столицы».
07.30, 16.30, 19.30, 22.45 «24 часа».
07.50, 20.00 «СТВ-спорт».
С 08.00 до 16.00 — техническая профилактика.
16.05, 23.10 «Технология».
16.15 «Тема дня».
16.50 «Игровой рефлекс».
17.00 «Крутой Уокер». Серил.
18.15 «Здравствуй, доктор!».
18.30 «Сдвинутый». Серил.
20.10 «Минск и минчане».
20.20 «Добрый вечер, малыш...».
20.35 «Автопарома».
20.55 «Подземные приключения». Фантастика.
23.20 «Проект «Отражение»».
00.10 «Секретные материалы». Серил.

00.55 «Новости СНГ».
8-й КАНАЛ
07.00, 17.00 «Моссад». Серил.
07.50, 17.50 «Телемагазин».
08.00 «Классика Уолта Диснея». «Пострелай».
09.15 «Европа сегодня».
09.45, 19.50 «Любовники пустыни». Серил.
10.30 «Первый рыцарь». Драма.
16.30 «Мультиград» от «Бюргера».
18.00 «Капитанская дочка». Драма.
19.30 «К-видео» — «Топ-8».
19.40 «Дорожное слово Василия Киселева».
20.45 «Вечерница».
ТВ ЦЕНТР
04.45, 06.30 «Настроение».
07.35 «Газетный дождь».
07.45 «Сыщик петербургской полиции». Детектив.
09.25 «Хроники Уржума». Спецрепортаж.
09.40 «Европейские ворота России».
09.45 «Телемагазин».
10.00, 13.00, 17.00, 21.00 «События. Время телеграда» от «Бюргера».
10.15 «Дата».
11.05 «Особая папка».
11.35 «Песочные часы».
12.05 «Квадратные метры».

12.25 «Деловая Москва».
13.15 «Инспектор Кресс». Серил.
14.30 «Мода non-stop».
15.00 «Регионы: прямая речь».
15.30 «Ступеньки».
16.00 «Расследование Элоизы Ром». Серил.
17.15 «Русский век».
18.00 «Страсти по Саломее». Серил.
18.50 «Пять минут деловой Москвы».
19.00 «Вербовщик». Детектив.
21.40 «Версты». Путешествие в Россию.
22.30 «Времечко».
23.20 «25-й час. События. Время московское».
23.45 «Супердиск». Серил.
23.55 «По закону». Серил.
01.00 «Синий троллейбус».
EUROSPORT
08.00, 08.30, 09.30, 10.00, 13.30, 15.00, 17.30 Футбол. ЕВРО-2004. Чемпионат Европы в Португалии.
10.30 Олимпийские игры. «Цель — Афины».
11.00 Ралли-рейд. Кубок мира в Марокко.
11.30 Гребля. Международные соревнования